14e Jaargang — Curacao den 18den December 1897. — No. 729

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

MGR. HENRICUS ALPHONSUS MARIA JOOSTEN. † 18 DECEMBER 1896.

Rijs nog eenmaal voor onze oogen,
Bisschop-mart'laar, in dit beeld!
't Jaar uws stervens is vervlogen;
Maar onz' droefheid niet geheeld.

Neerland moog' uw asch bewaren,
En de Hemel uwe ziel,—
Wij, wij blijven treurend staren
Op 't geen ons ten deele viel.

Ons is 't beeld slechts van uw trekken,
Doch uw deugden zonder tal
Blijven echo's in ons wekken,
Die geen tijd ooit delgen zal.

Brenge uw beelt'nis in de harten
Troost te midden van het leed;
Leer ons, hoe men zich van smarten
Weeft, als gij, een gloriekleed!

Bij het jaargetijde

VAN ZALIGER

Z. D. H. Mgr. H. A. M. JOOSTEN.

Er zijn wonden, die nadat zij zich niet dan na langen tijd gesloten hebben, telkens nog bij de minste aanraking zich openen en schrijnen alsof het nieuw geslagen wonden zijn. Zulk een wonde werd den 18den December van het vorige jaar toegebracht aan het Curaçaosche Vicariaat door den smartelijken dood van den geliefden Apostolischen Vicaris, Z. D. H. Mgr. H. A. M. JOOSTEN, Titulair Bisschop van Marciana. Wel heelde God zelf die diepe wonde, toen Hij in Zijne goedheid der verweesde Kerk van Curaçao een nieuwen Herder schonk, doch kon het anders, waar allerwegen de gedachtenis aan den overleden Vader werd levendig gehouden, of de wonde van ons hart moest ontelbare malen worden opengereten? Staat niet het heilige, lieftallige, vredeaanbrengende beeld van den overleden Bisschop te duidelijk ons voor den geest dan dat het ooit aan de vergetelheid kan worden prijsgegeven? Kan het ooit zijn, dat de dankbaarheid moet worden verleerd?

Wij meenden derhalve een bewijs van kinderlijke piëteit te geven door bij dit eerste jaargetijde van wijlen Z. D. H. Mgr. JOOSTEN dit nummer van den *Amigoe di Curaçao* te wijden aan zijne gedachtenis. Doch vertrouwen wij deze droevige taak liever toe aan een welsprekender woord dan het onze.

Een leven, zoo sprak een dankbaar leerling en ordebroeder van Mgr. JOOSTEN, de gevierde Amsterdamsche Hoogleeraar Pater J. V. DE GROOT, in een dieptreffende lijkrede, een leven, ontloken met al de blijde vooruitzichten van rijke gaven naar geest en hart; de beminnelijkste openbaring eener priesterlijke ziel, vol toewijding en medelijdende liefde, de meest gezegende werkzaamheid in een verheven staat en bij de volle rijpheid van oordeel en ondervinding; al deze zegeningen schenen eensklaps te verdwijnen, toen een vreeselijke ziekte zich als een nacht over dezen man van smarten begon uit te spreiden.

Aan grootsche, machtige, roemruchte daden in de gewone beteekenis was dat leven niet rijk, als onwankelbare plichtsvervulling, bezield door hooger liefde, voor offer noch dood terugschrikkend, geen grootsche, machtige daad mag genoemd worden. Mgr. JOOSTEN was ook te nederig en te eenvoudig om naar daden te streven, door de wereld grootsch en machtig genoemd. Rustig vloeide dat leven heen, een zegening, waar het zich openbaarde als de stille vruchtbare stroom van den Ecclesiasticus: *Benedictio illius, quasi fluvius inundavit*; en langs zijne oevers rezen de palmen, de palmen des vredes. De kalme oppervlakte werd door inwendige beroeringen niet gestoord, noch door stormen van buiten — en wanneer een doodend venijn dat leven dooradert, dan blijft toch de kalme en heilige rust, omdat een hemelsche zon glanst over dat leven, de zon des vredes.

Neen, aan machtige daden was zijn leven niet rijk; maar die éene, hemelsche, die apostolische daad heeft hij verricht: Hij is alles voor allen geworden en geweest tot in den dood.

Hij was het als jongeling in de wereld, hij werd het als kloosterling in hooger zin, hij is het als apostel geweest in nog rijker overvloed, hij zou het als bisschop zijn op onuitsprekelijk edele wijze.

Als ooit een leuze, een devies het leven heeft geteekend van den man, die het koos, dan is in volle waarheid het devies van Curaçao's overleden bisschop de uitdrukking, het rechte woord van zijn leven geweest: *In vinculo pacis*.

Konden allen hier getuigen, die naast hem gingen! Wat strooide hij palmen des vredes neder op zijn pad! Wat glansde dat altijd vreedzaam gelaat van hooge vreugde, als hij den vrede stralen zag in het oog van die hij liefhad, en hij had allen lief. Uit zijn innig religieus gemoed steeg *ce pénétrant parfum de la paix*, die neerzijgt in de harten rondom en rust en troost en heeling schenkt.

O meester, riep de lijkredenaar uit, overstelpt door dankbaarheid, wat zijn wij u onuitsprekelijk veel verschuldigd! Wat zijt gij alles, alles voor ons geweest!

Hij was een meester, maar in dien ouden, verheffender zin, zooals de eerste zonen van Sint-Dominicus hun vader magister heetten. *In vinculo pacis*: iets van den hemelvrede die allen onweerstaanbaar tot zich trok — een liefde, vaderlijk in zorgen en waken, teeder als van een moeder; een magister, die weende, als de dood een zijner leerlingen wegrukte, want dan verloor hij een zoon; een levende prediking van wat een kloosterling zijn moet en zijn kan; bezield door het christelijk ideaal: *Wees volmaakt, gelijk Uw hemelsche Vader volmaakt is;* een priester met rijke en rijpe kennis, een waardig discipel van den grooten Aquiner, wiens glorie hij deelde, wiens eervolle waardigheid hij erven mocht, wiens wetenschap hij mocht wegschenken aan zijne broeders.

Hij kwam steeds als de engel, die daalde naar Ephrata, met de boodschap des vredes en de gave tevens. Hij stortte ze in de ledige harten van arme verlatenen, die zielevrede vroegen—en zoo dikwijls ook brood. Het eerste schonk hij altijd, waar hij kwam. Het laatste? als hij kon, als hij had,—altijd en alles.

Pacem relinquo vobis. Hij mocht dat woord uitspreken, toen hij wegging van zijn kudde. Tweemaal ging hij heen. De eerste maal in 1884, hooge belangen eischten het. Hij moest en niemand was gehoorzamer dan hij. Maar hij keerde terug—en meer dan ooit een man des vredes; nu in den hoogsten zin gezalfd en geheiligd als apostel. Vrede kwam hij brengen, heiligen vrede. Hij voorspelde het in zijn devies. Curaçao en zijn bisschop zouden vereenigd zijn in den band des vredes.

Nooit verliet hem de vrede des gemoeds. 't Was of die vrede zich meedeelde aan wie zijn sterfbed met liefde en teedere zorgen omringden, aan hen, wien medelijden en belangstelling woorden van troost ingaven. Wat blonk dat oog van oprechte dankbaarheid; wat rolden er tranen van erkentelijkheid over zijn uitgeteerde wangen en wat drukte hij warm de hand van hem, die goed sprak van zijn missie.

Langzaam naderde de dood, uiterst langzaam, doch geen vrees voor den dood, al bleef die zoo lang, zoo lang voor zijn blikken zweven, dreef den glimlach des vredes heen. Telkens werd die dood hem schooner, want voor hem was hij een engel. Toen kwam 18 December. Het was de avond van een schoonen dag: De Verwachting der gezegende Moedermaagd. Hij had dan niet vruchteloos gesmeekt op een harer dagen te sterven. Zij *wachtte* hem omhoog onder haar koninklijken mantel.

Rust en kalmte glansden van zijn gelaat. "Is de zegen van Zijne Heiligheid nog niet gekomen?" vroeg hij.—Hij had zoo kinderlijk om dien zegen gevraagd. Het antwoord was ontkennend. "Dan sterf ik niet," klonk het op vasten toon. Daar bracht eindelijk de priester, die hem bijstond, het vurig verwachte telegram. Zoo luidde het: "De Heilige Vader schenkt den stervenden bisschop den gevraagden zegen uit ganscher harte." En toen is hij gestorven zonder vreeze, zonder smartkreet, al leed hij tot het einde, zonder doodstrijd, want zacht vlijde hij zich neer in de armen des doods met den onvergetelijken glimlach des vredes op het gelaat.

En uit de hemelen daalden de engelenkoren, die zongen boven Bethelems velden en zij juichten het lied van den vrede den mensch van goeden wil en omhoog steeg zijne reine, blanke ziel en zij zweefde in der hemelen eeuwigen vrede. En het is als klinkt van uit den hoogen hemel het woord zijns geheelen levens ons tegen: Beijvert u om de eenheid des geestes te bewaren in den band des vredes; de eenheid des Geestes, Dien hij zelf, wij mogen het vertrouwen thans aanschouwt, Wiens volheid van genade Hij ons zenden zal en in Wien wij allen hopen mogen eenmaal te zullen vereenigd worden, zonder dat de dood ons ooit meer scheiden kan.

Bij het graf van Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten.

In vinculo pacis.

Het sneeuwkleed dekt mysterievol dat graf;
En maagdenpalmen, die den vrede toonen
Der reinheid, heffen door de sneeuw haar kronen;
Zij leggen sacht heur blanken sluier af.

Zoo blonk de Vrede, dien de herder gaf,
Door 't sneeuwblank kleed der ziel, waar hij bleef
[wonen
Tot hemelvrêe zijn lijden zou beloonen;
Dat was de glorie van zijn herdersstaf.

Die vrede boeide een volk aan 't edel hart,
Die vrede lachte stil bij gruwbre smart,
Dien vrede bracht hij, waar hij voortschreed, me-
(de.

Zacht blikt op 't graf Kalvarie's Lijder neer.
Wat trilt er in dat bloedend oog zoo teer?
"Rust, Man van vrede en lijden, in Mijn Vrede."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO

Tot nader aankondiging zal de Gouverneur Zondag 's avonds geene bezoeken meer kunnen afwachten.

De Adjudant van den Gouverneur,

VAN WINGEN.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Titulair Bisschop van Teuchira en Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft laatstleden Zondag onder de Pontificale H. Mis in de Sint-Annakerk te Otrabanda de H. Wijding van het Diakonaat toegediend aan den Eerwaarden Heer A. ELLIS, student aan het seminarie van Cartagena.

***

Gisteren kwamen per *Prins Willem II* van Valencia hier aan drie Salesianen, van welken één priester, die in afwachting van meerdere leden hunner Congregatie, voorloo-

FEUILLETON.

UN RAPTO NA BRCKLANE.

FIN.

"Asina koe nan cai na nan cama, mi mester sali na expedición," é dici.

"Ma bo tin algun sospecho?" mi a puntré.

"Sigur," Holmes dici. "Bo no a ripara nada na es carta?"

"No, mi mester reconocé"....

"Ma bo no ta haja stranjo, koe es carta no a bini pa medio di post?"

"Un hende por a trecéle."

"Sigur," Holmes dici coe indiferencia. "Awor mi ta spera koe henter familia a bai droemi."

"Ta parcé mi també, pasobra luz di abao a paga," mi dici, habriendo porta.

"Wel, awor ta mi ora anto," Holmes dici poco-poco.

El a coeminza bisti un barba falsoe i despues el a bisti un carson blauw, koe el a saca for di su valies.

"Mi ta bai droemi noema un poco, mi querido Watson," é dici, "aki na mei ora mi ta bolbé."

I el a desaparecé sin haci ni di mas minimo boroto. Mi no por a pega sonjo, i mi a keda den un estado di wak i droemi, te koe Holmes a bolbé poco-poco riba su mea.

"Mi a costuma mi camna sin haci boroto," é dici. "Ma nunca mi a haci mi posibel asina tantoe, manera awé."

El a kita su barba falso i el a cai riba su cama.

"Cos a bai bon?" mi a puntré.

"Sigur. Mira, ata es feneta coe letter M., koe miss Mary tabatin bistir."

I el a moenstra mi un boenita pieza antigua di plata.

"Ma com bo por a,"....

"Droemi bon, Watson. No toema mi na maloe, ma mi ta masjar cansar."

Pronto mi a ripara koe el a pega sonjo. Mi no tabata asina dichoso, ma porfin mi tambe a cai den braza di Morpheo, i mi a keda droemi te koe un batimentoe duroe na porta a bin spierta mi.

"Holmes, lamanta!" mi a grita.

"Mi ta lamantar caba," Holmes a respondé mi.

"Drenta!" é dici despues, manera el a caba di dispierta.

"Mr. Holmes," e donjo di cas dici spantar. "Lamanta liger. Nan a horta aki anochi.

"Larga toer cos para manera nan ta, mi ta bini unbez," Holmes dici na boz haltoe. I el a boela liger for di cama i bisti su panja.

Nos a haja hinter familia riba-bao.

"Desgracia ta persigi nos," es senjora tabata jora," mi no ta mira mi esposo su olosji di oro, i també su cha di placa ta habri.

Nos ta falta toer placa koe nos a reuni koe tantoe trabao pa salba Mary."

I es muger desgraciado a rementa den un grito di joramentoe.

Mes ora Holmes a coeminza ristra porta i bentananan.

"Mi no ta mira ni un solo marca," é dici. Nos mester bai ristra ariba anto. No, mr. Rorig, larga Watson i mi sol bai ariba. No manda jama poliz. Ma larga bo cria bai Station central pa busca mi valiesnan!" é tabata grita mientra nos tabata subi trapi.

Promé el a bai na nos camber, i mi a sigié. Holmes a cera porta i el a coeminza hari. "Ata es olosji koe a perdé i ata es placanan. Binti mil florin, bon contar. Mi mes ta es ladron!"

Mi a keda miré manera un mudo i spantar.

"Bam, nos no tin tempoe," el a sigi ta bisa mi. "Bo tin bo revolver cerca bo?"

"Si."

"Tenéle prepará."

Nos a bai ainda mas ariba. Solamente es metselaar tabata ai.

"Bo a tendé algo di es hortamentoe di anochi, amigoe?" Holmes tabata puntré.

"No, meneer, mi ta droemi masjar duroe, es homber a responde secoe.

"Ta parcé mi, koe es ladronnan mester a pasa riba dak," Holmes dici. El a coeminza ta observa muralja, i despues el a bai kita un seroe di boter for dilanti un porta di un banda di camber di criarnan.

"Es aki ta un camber basji, no ta berdad?" el a puntra es metselaar, mientra é tabata miré den su cara.

"Nunca a habriéle mas," el a respondé coe un tono stranjo. "Bo no por bai aden, pasobra su jabi a perdé. Bo ta keré koe es ladronnan por a pasa aiden?" é tabata papia bofonando.

"Sinembargo mi mester drenta aden," Holmes dici, mientra el a cohé un barete.—

Mes ora cara di es metselaar a troca. El a saca un cuchioe i el a boela manera un tiger riba Holmes. Ma Holmes, mes liger coené, a para es golpi coe es barete.

„Tiré mata, si e movè su curpa," Holmes dici trankil i el a ranca e porta habri.

Miss Rorig, mi ta felicita bo, pa bo salbacion," Holmes tabata papia mientra é tabata drenta es cuarto. Tabata scur i mi mester a tené es metselaar na bistá, ma sin embargo mi a mira es mosa marar riba un banki un prop den su boca.

Holmes a corta es caboejanan i el a juda es mosa lamanta. E no tabata na estado di por a papia un palabra i é tabata asina stijf di droemi coe mi amigoe mester a keda tenéle.

"Querido Watson," é dici tan pronto koe es mosa a coeminza papia, "bai prepara su familia i doena nan es cosnan koe tabata hortar. Lo mi keda vigila nos amigoe té ora koe poliz bini. Larga aresta é cria també, asina koe é bini cas. Tan pronto koe mi por lo mi bai den mi cuarto, pasobra mi tin di haci un dos prueba importante di quimica.

pig het bestuur van het Jongensweeshuis te Santa Rosa op zich zullen nemen. De Eerwaarde Pater Beregrinetti, Overste der Salesianen te Valencia, vergezelt hen en zal hen te Santa Rosa installeeren.

***

Aanstaanden Maandag zal de Zeer Eerwaarde Pater A. Helling, Pastoor der Sint-Annaparochie te Aruba, die een paar weken op ons eiland vertoefde, wederom per *Gouverneur van Heerdt,* naar zijne parochie vertrekken.

***

Hedenmorgen ten half zeven had er in de Sint-Annakerk te Otrabanda een Pontificale H. Mis van Requiem plaats ter viering van het eerste jaargetijde van Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten zaliger gedachtenis, in leven Vden Apostolischen Vicaris van Curaçao.

Havennieuws.

Verleden week Zaterdagmorgen lag het Russische schip *Capella* zeilklaar voor Apalachicola in Mexico; windstilte belette echter het schip de haven te verlaten. Toen bij het opkomen van den wind in den namiddag de reis zou ondernomen worden, had er een geheel onverwacht oponthoud plaats. Bij het appèl in de kazerne hadden drie soldaten ontbroken en spoedig was hun signalement opgegeven aan de politie. Natuurlijk viel de aandacht dadelijk op de *Capella*, die reeds de zeilen geheschen had om te vertrekken, oogenblikkelijk werd een onderzoek ingesteld en wel met dit gevolg, dat de drie vermiste soldaten, waarvan één eerst met het laatste transport hier was aangekomen, op het schip werden gevonden. Zij hadden zich daar in overleg met de matrozen maar zonder medeweten van den kapitein, verborgen. De deserteurs werden nu naar de kazerne teruggebracht en zullen voor den krijgsraad terechtstaan; de *Capella* verliet nog denzelfden middag onze haven.

***

Gisterenmorgen werd na aankomst van de *Prins Willem IV* in het R. K. Gasthuis een man binnengebracht, wiens ledematen op verschillende plaatsen gebroken en gekneusd waren. Te Pto. Cabello was hij bijna verpletterd geworden onder het gewicht van drie balen rijst, welke van een aanzienlijke hoogte op hem vielen. De ongelukkige is een Curaçaonaar en behoort tot de ploeg werklieden, die met de booten

---

"Ma bisa mi atrobé, com bo a discubri toer es cos ai."

"Esai tabata masjar facil. Aunke simpel, ma toch tabata un plan habil di es dos miserabelnan. Nan tabatin es mucha muger aki den nan poder i ningun hende lo por sospecho koe é ta den es cas aki mes. Ma un error grandi koe nan a cometé, ta di manda carta asina liger. Si en berdad nan a hiba e mosa bai, anto nan lo bai un lugar leuw i i nan lo a poné es carta na post. I anto nunca lo por a haja es carta den dos ora di tiempoe. Sin duda es criar lo tabatin es carta clá; i é mes lo a ponéle riba mesa. Ma é mester a spera un poco."

"Bo a studia forma di cabez di nos amigoe aki?" Holmes tabata sigi, mirando es metselaar coe atención, manera é tabata un preparado quimica.

"No."

"Lo é ta un obheto muy interesante di estudio pa Lombroso. Nos amigoe ta másjar bon pa teoria di es gran italiano. Ma mi no tin mas tempoe. Bonjour."

"Ma pakiko bo mester a horta es placanan?"

"Mi mester tabatin un motibo pa ristra cas, sin lamanta ningun sospecho. Si es bandidonan ai a ripara cualkier cos, nan lo a mata e mucha-muger. Es ora ai també mi a bai ristra den camber di es criar koe mi por haja es feneta di pechoe. Si es criar tabata sabi algoe, sigur lo el a tené es feneta. Pasobra como muger, lo el mester a kitéle. I mi a hajé den latji di mesa també, sobra di cos bo por tendé cerca Mr. Rorig. Bonjour."

---

van den *K. W. I. M.* steeds de reis meemaken van Suriname tot New-York en omgekeerd.

***

Wegens de Kerst-en Nieuwjaarsdagen zal de *Gouverneur Van Heerdt* de twee volgende weken in plaats van Vrijdag reeds Donderdag naar Bonaire vertrekken.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Marchado & C°., Mario Tajardo, H. Marchena, Manuel Penso, Frank Belt (aang.)

Niet voor verzending vatbaar twee dubbele binnenlandsche briefkaarten geadresseerd aan: Matilde Meijer, te Stendal.

Onderwijs.

Gisterenmorgen had het jaarlijksch examen plaats op de R. K. Burgerschool te Otrabanda. Daarbij waren aanwezig Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, de Commissie voor R. K. Scholen, vele ouders en familieleden der leerlingen, alsmede eenige genoodigden. Het examen liep over al de vakken, welke in het afgeloopen schooljaar waren onderwezen en de juistheid der antwoorden van de meeste leerlingen op de gestelde vragen, de uitspraak der verschillende vreemde talen, waarin ook voordrachten werden gehouden, in één woord de uitslag van het geheele examen, dat door ons met belangstelling bijgewoond werd, toonde ons duidelijk wat degelijk onderricht op die school gegeven wordt. Wij werden daardoor dan ook bevestigd in hetgeen wij voor een paar weken schreven, dat het onderwijs op de R. K. scholen uitstekend is en dat dit onderwijs in de vakken, welke daar gegeven worden, concurreeren kan met het onderwijs van iedere andere school op ons eiland, welke dan ook. Een woord van lof mag daarom niet onthouden worden aan de Heeren Onderwijzers der R. K. Burgerschool, die met de grootste toewijding hunne leerlingen onderrichten en het vertrouwen niet beschamen, dat de ouders dier leerlingen in hen gesteld hebben.

Leger.

—De volgende maand zullen hier uit Holland eenige manschappen arriveeren ter vervanging van de militairen, welke wegens volbrachten diensttijd in Januari den dienst gaan verlaten. Naar wij vernemen zal in de eerste maanden van het volgend jaar een begin worden gemaakt met de uniform der militairen van betere stof te vervaardigen, waarvan de kleur niet aan verschieten onderhevig is. Dit zal geleidelijk geschieden, zoodat in 1899 de bovenkleederen van alle militairen van die stof vervaardigd zullen zijn.

—Aan den Weledel Gestrengen Heer E. C. Brusse, 2n luitenant der infanterie bij het O. I. Leger en van dit eiland afkomstig, is een verlof van zes maanden toegestaan om een reis te maken naar Curaçao.

Politiezaken.

Ter aanvulling van hetgeen wij de vorige week schreven betreffende het verbieden van onzedelijke dansen te Bonaire, moeten wij thans mededeelen, en een woord van lof mag in deze zaak niet onthouden worden, dat ook de Curaçaosche politie in de afgeloopen week een paar malen zulke dansen, waar deze reeds begonnen waren, heeft doen ophouden. Van harte hopen wij, dat dit jaar op den ingeslagen weg zonder aanzien van persoon en met volharding zal worden voortgegaan. Met gepaste vrijmoedigheid wenschen wij echter de aandacht der bevoegde autoriteiten nog even te wijzen op hetgeen gebeurt in de buitendistricten, die aan de stad grenzen. Zijn wij wel ingelicht, dan heeft daar de stadspolitie geen recht van optreden. Om niet be-moeilijkt te worden in het uitvoeren van schandelijke dansen, trekken bijna elken Zaterdag en Zondag, doch vooral in de Kerstdagen, geheele troepen zoogenaamde heeren en dames — zij mogen dan tot den burgerstand behooren, in waarheid zijn zij om hun boos opzet niet meer dan personen van de laagste soort — naar plaatsen in de onmiddellijke nabijheid der stad, waar de politie der buitendistricten om den grooten afstand harer standplaats of om hare geringe getalsterkte niet verschijnt. Toch zijn die plaatsen bij de politie zeer goed bekend. Zou het nu niet mogelijk zijn, dat op bovenvermelde dagen de politie, zoo noodig versterkt, die plaatsen bewaakte om alle ongeoorloofde vermakelijkheden tegen te gaan? De publieke zedelijkheid zou daardoor ten zeerste worden gebaat en ieder weldenkend mensch zou de politie dankbaar zijn.

Kwakzalvers.

Curaçao mag zeker niet klagen over gemis aan geneeskundige hulp, wij hebben vele en goede doctoren en niemand hunner zal weigeren een arme kosteloos te behandelen; daarenboven heeft het Bestuur door het aanstellen van armendokters genoegzaam gezorgd voor kostelooze geneeskundige behandeling. Toch zijn er vooral onder de arme bevolking nog menschen, die dikwijls in hunne ziekten baat zoeken bij personen, die zich uitgeven voor dokter en o zoo gaarne als zoodanig willen aangesproken worden. Zij hehben in hun leven, hetzij wegens hunne bediening of door andere omstandigheden, wel eens gezien, hoe de echte doctoren deden en gaan zelf nu ook voor dokter spelen; zij hebben zelfs patienten, die zij geregeld bezoeken, bij voortkomende gelegenheden verbinden en aan wie zij medicijnen voorschrijven. Maar erger is, dat in den laatsten tijd een paar gevallen zijn voorgekomen, waarvan de doodelijke afloop — met of zonder reden, wij weten het niet — aan de behandeling van zulke kwakzalvers wordt toegeschreven. Of door hun toedoen alleen de dood veroorzaakt is, is moeilijk te bewijzen, doch zeker is de wet niet onmachtig om hunne ongeoorloofde geneeskundige praktijken tegen te gaan. Misschien ook zouden die kwakzalvers onschadelijk gemaakt kunnen worden door den toegang tot den armendokter te vergemakkelijken; het is niet genoeg, dat de arme op vastgestelde uren en zoo noodig ook aan huis zich geneeskundige hulp kan verschaffen, er kunnen nog andere redenen zijn, die den fatsoenlijken onvermogende bewegen om geen gebruik te maken van de aangeboden geneeskundige hulp. Zoo er zulke redenen bestaan, moge het Bestuur trachten die redenen weg te nemen.

Een drama.

In druk is verschenen, en een exemplaar daarvan werd ons vereerd, het drama, dat voor de eerste maal bij plechtige prijsuitdeeling van het Colegio "Santo Tomás" verleden week Vrijdag werd opgevoerd, *El choque de dos estrellas ó sea, El triunfo de la libertad.* Om niet in herhaling te vallen verwijzen wij bij deze aankondiging naar hetgeen wij in ons vorig nummer met betrekking tot dit drama schreven in ons verslag der prijsuitdeeling te San Fuego. Dit boekje is echter niet in den handel.

Een onderscheiding.

Wederom is het *Amargo de Angostura de White* bekroond. De vorige week ontving de Heer Miguel Bethencourt het verblijdende bericht, dat het *Amargo* door hem in den handel gebracht, te Londen de groote Eereprijs en de Gouden Medaille behaald had.

Haiti.

Het doel, dat Duitschland beoogde met het zenden van een eskader naar de wateren van Haiti en met het stellen van een ultimatum aan de Haitiaansche regeering, is bereikt. De geëischte schadevergoeding van $ 1000 is voldaan, de regeering van Haiti heeft haar leedwezen betuigd over hetgeen is voorgevallen, de oorlogsschepen der republiek hebben de Duitsche vlag gesalueerd, de Duitsche gezant is wederom plechtig ontvangen, en daarmede is het incident geëindigd. De wijze gematigdheid, waarmede de Haitiaansche regeering aan deze zaak een einde gemaakt heeft, wordt door een groot deel der bevolking niet gedeeld, het Bestuur echter onderdrukt met kracht elke openbare uiting van afkeuring der genomen beslissing.

Ingezonden Mededeelingen